

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 3619) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til kommunale Arbejdede m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2764).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg A. Sp. 3659) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 124 af 29. April 1913 om Understøttelse til Børn af Enker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3709; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2736).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Som ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, indeholder Lovforslaget dels Forslag om blivende Ændringer i den gældende Lov om Understøttelse til Børn af Enker, dels Forslag om Ændringer, der kun faar Betydning for 2 Kalenderaar. Jeg skal først omtale de sidstnævnte Ændringer, som gaar ud paa at forhøje de aarlige Understøttelser, og som kun skal gælde for Kalenderaarene 1918 og 1919. Understøttelserne i Henhold til den gældende Lov er, som bekendt, for Børn indtil 2 Aar 100 Kr., for Børn mellem 2 og 12 Aar 80 Kr. og for Børn mellem 12 og 14 Aar 60 Kr. Det er her foreslaaet, at der i de 2 nævnte Kalenderaar skal ydes henholdsvis 150,

120 og 90 Kr. aarlig, idet det dog samtidig tillige er foreslaaet, at de 150 Kr., som altsaa træder i Stedet for de 100 Kr., skal kunne ydes, indtil Børnene er fyldt 4 Aar, i Stedet for som efter den nugældende Lov 2 Aar. Mit Parti har ingen Indvendinger at gøre mod disse Ændringer. Det er fuldt ud paakrævet, at der ydes et højere Beløb pr. Barn om Aaret end det i Loven fastsatte, og vi kan ligeledes tiltræde, at man forhøjer Alderen for de Børn, som skal have det højeste Beløb, fra 2 til 4 Aar. Den øvrige Del af Lovforslaget gaar ud paa at indføre vedvarende Ændringer i den gældende Lov. Den første Ændring er, at der ved Tildelingen af Understøttelse skal gaas ud fra en højeste Indtægt svarende til det Beløb af Indkomsten, der er skattefrit ved Ansættelse til Indkomstskat til Staten, saa at Enker, hvis Indtægt ikke overstiger paa Landet 600 Kr., i Købstæderne 700 Kr. og i København 800 Kr., vil have Ret til at faa det i Loven fastsatte Beløb for hvert Barn. Heller ikke imod dette har Venstre nogen som helst Indvending at gøre. Det er sikkert forsvarligt, at man her, hvor Talen er om Enker, gaar noget højere op med den Indtægt, der er sat som Maksimum for overhovedet at have Ret til at faa denne Børneunderstøttelse.

Dernæst er der i § 2 foreslaaet, at der til den gældende Lovs § 2 føjes en ny Bestemmelse, gaaende ud paa, at naar vedkommende Enke afgaar ved Døden, skal den Understøttelse, som ved Loven er fastsat for hvert af Børnene, der endnu ikke er fyldt 14 Aar, til vedkommende Barns Underhold og Opdragelse, udbetales enten til Barnets Værge eller — efter Kommunalbestyrelsens Skøn — til den, der efter Moderens Død udøver den faktiske Opdragermyndighed over Barnet. Overfor dette nye kan der nok gøres nogle Indvendinger. Det er nemlig et nyt Princip, der herved indføres: at naar et Barn paa Grund af Forældrenes Død maa anbringes i Pløje under en eller anden Form — det behøver ikke netop at være Kommunalbestyrelsen eller Værgeraadet, der foretager Anbringelsen, det kan ogsaa være Familien, der enten anbringer eller selv tager Barnet —, skal Staten yde Halvdelen af det Beløb, som — det maa man gaa ud fra — bliver betalt for det paagældende Barns Pleje. Hidtil har det været saaledes, at hvis enten Boet eller Familien ikkeselv er i Stand til at sørge for de paagældende forældrelose Børns Underhold, har vedkommende Kommune eller Kommuner —